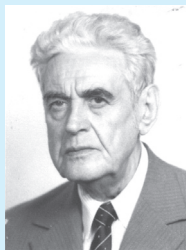

ПОЛИТИКА • ИКОНОМИКА • ИСТОРИЯ • КУЛТУРА • СПОРТ

IN MEMORIAM с. 3

**ВАСИЛ
ЗЛАТАРОВ**

БЪЛГАРИЯ ДНЕС с. 6

**ЗА БОНУСИТЕ
И РИБАТА**

ЕКОЛОГИЯ с. 7

**ВИТОША
CASH & CARRY**

РЕДАКЦИОННО:

НОВО КРЕДО

И тази година станяхме свидетели на множество спекулации относно провеждането на т.нар. „Луков марш“. По спирки и возила на градския транспорт бяха налепени стикери. Едните бяха „за“, другите – „против“. На едните редом до портрета на Левски и ген. Луков стоеше надписът „18 февруари – Ден на герои.“ На другите пък една ръка, вдигната в знак „спри“, ни заричаше да се отречем от национализма, т.е. „неонацизма, расизма и ксенофобията“, с които го отъждествяват. Имам приятели и от двете страни на „барикадата“ – свестни хора са, но се мразят до смърт. И по това толкова много си приличат. И ми иде да възкликна, както Васил Златаров в ранните години на демокрацията:

„У нас много погрешно се гледа на национализма!“

Национализмът не е парад. Нито шовинизъм – да мразиш различния. Защото нацията се състои от личности с идеи, а в тяхното различие е нейното богатство. Затова именно човекът-личност е в основата на национализма. Бидейки свидетел на изстъпленията и масовите убийства след 9 септември 1944 г., Васил Златаров много добре е знаел лицемерието на една власт, която развяваше лозунга „Всичко за човека,

У ЛЕВСКИ НЯМА ГИБЕЛ, А СЕБЕЖЕРТВА!

Ако изпечеля, печеля за цял народ – ако загубя, губя само мене си
Васил Левски

Алеко Христов

Поредната дата от раждането на Левски миналата година даде повод на заместник-кмета на община Пловдив, г-н Александър Долев, да каже, че „се отбелязва с повече тържественост гибелта, а не рождението“ на Апостола. Вярно е, но защо е така? Защото смъртта му не е гибелна нито за неговото величие, нито за делото му, а е била спасителна както за комитетите и бъдещото ни освобождение, така и за националния ни дух. Затова при Левски, както и при Иисус Христос, не може да има „гибел“, а само съзнателна жертва в името на духовността. Затова и църквата ни рече по едно време да го канонизира, макар че атеистично настроените, а и някак обидените верующи все наблягат, че си бил свалил расото. И във Вазовия „Васил Левски“ го има този уж преломен момент. А то расото, ако ти е само на гърба, можеш с него и да се кичиш, и пода да си миеш, и в боклука можеш да си го хвърлиш – все ще е тая. Когато обаче расото е вярата ти и е в душата ти, тогава си си дал някакъв шанс да станеш някога и Левски.

Затова българинът има празненство в духа си – показано чрез себежертвата на Левски!

И дякон Игнатий напуска метоха и сваля дрехата му, за да отиде в социалността и да направи държава в държавата с онези, които стотици години

са наричани и третирани като „рая“, но никога роби не стават. Забравил ли е обаче Джингиби онова, което го е накарало да приеме расото – не. И ще слага за клетва Светото писание и оръжие. Защото верен усет е имал, че религията на роба е свободата! Заедно с други гениални българи от това време, които ще дадат на народа ни точно избора „Свобода или смърт!“, понеже там има нужда не само от молитва, а и от социална структура и душевна мощ, с които да може да се поведе битка за националната ни свобода. И ще пише в тефтерчето си: „За революцията е необходимо оръжие“, „Нужни са пари и военни водачи“, „Още в нищо не сме пригответени за революция“, „И все пак сватбата е близо“. Всички метоси на света са тесни за такава отго-

ворност – на волята на духа! И сме имали вече в историята си един патриарх Евтимий, който е начело на църквата ни, но когато е необходимо, става воин в битката за национална свобода. И още имаме гения на Пенчо Славейков, който ще сложи в душевността именно на своя поп Матей от „Кървава песен“: „Бог и България – единство в двойна плът! Бог и България на клетва ни зоват, и тая клетва ний пред кръста да дадем, за нея да живеем, за нея да умрем!“

Затова Левски не е просто скромно и достоен. Той дори не е само велик (за каквото преди години вече бе избран с есемеси). Той е неканонизираната личност-икона, която в безсмъртието си е дала кристално чистата изява на националния ни дух – българската свобода!

АБОНАМЕНТ

Уважаеми съидейници и читатели на в. „Прелом“,
напомняме ви, че в пощите тече абонаментната кампания за второто тримесечие на 2012 г. Каталогният номер на „Прелом“ е 558, абонаментът за 3 месеца струва 3 лв., за 6 месеца – 6 лв.
Побързайте да направите своя личен абонамент до 15 март.

От Редакцията

Честит Трети март!

Денят, в който празнуваме Освобождението на България и усещането за принадлежност към един народ, който не само е дал културен принос в миналото, но има върховното право да прави история в бъдеще. И ще го прави, въпреки едnodневките, които се опитват с действията си да девалвират националното ни достойнство.

ЦР на БДФ

всичко в името на човека!“ Кой човек? Който мисли само за себе си ли? Защото това роди колективизмът на соца – крадливия, интересчията; човека, надхитрящ системата и държавата. Или жертвения човек в името на една идея, наречена нация (народ), държава (Родина)? Затова Левски толкова дълго беше забравен по време на социализма. Затова го честваме днес. Но не с парад! Защото Левски не е параден герой! Той е и нещо повече от националист. Той е Икона на българската свобода, т.е. онзи безпогрешен вътрешен императив, наречен лична и национална съвест, наречен отговорност – до Смърт! Това го издига над национализма и го прави общочовешки, Миров. Другото е пъплене по гребена на омразата. Другото е лутането на едно общество, наречено „посткомунистическо“, „демократическо“, но не още свободно. „Народе!!!!“ Освобождението не е още свобода.

Вихра Мартенска

КОЙ И ЗАЩО УБИ ГЕНЕРАЛ ХРИСТО ЛУКОВ?

На 20.02.2012 г. Дянко Марков изнесе лекция на тема „Кой и защо уби ген. Луков?“ Препълнената зала „Виктория“ на Столична библиотека събра както съвременници на тези събития, така и много млади хора, търсещи историческата истина. Дянко Марков сподели, че подготвя своята нова книга „Свидетелствам под клетва“, чийто първа глава е „Преди катастрофата“. „В нея разглеждам Деветосептемврийската катастрофа, която можеше да бъде избегната. Един от факторите, които можеха да постигнат това бе ген. Христо Луков, водач на СБНЛ, който именно затова бе убит“, подчерта Дянко Марков. „Защото той се стремеше да осъществи един държавнически акт, с който да изведе България от съюза с Тристранния пакт, за да бъде изключена окупацията ѝ от Империята на злото и да бъде осъществено едно по-друго бъдеще на нашия народ и държава.“, каза още ораторът.

На читателите на в. „Прелом“ представяме част от експозето на Дянко Марков, което ще намерите и на страниците на книгата му. „Генералът се готвеше в подходящия и решителен момент да поднесе на двореца алтернатива на онова, което е. Очевидно правителствата и хората, които бяха присъединили страната към съюза с Германия, трудно можеха да извършат оттеглянето. По-лесно биха могли да сторят това личности и среди, неангажирани с тая политика. Истината е, че по това време България имаше две силни личности, които съвместно можеха да изведат страната благополучно от буреносните води на Втората световна война: генерал Луков и цар Борис III. Само за шест месеца и двамата отидоха в небитието. Генерал Луков – с куршумите на комунистическите терористи. Цар Борис – при все още неизяснени и в много отношения загадъчни

обстоятелства.

Ще ми се да възразите веднага: „Как така? Генералът беше приятел на германците. Той ли ще изведе страната от Тристранния пакт? Вашата теза е несъстоятелна!“ Действително генерал Луков бе приятел на германците, както и легионерите, както и повечето офицери. Но в този момент, а и много време след това, само за приятелите на Германия бе възможно да изведат страната в неутрална позиция успешно, без тежко кръвопролитие за нашия народ.“ / **ПРЕЛОМ**

ЧЕСТВАТ ДЕНЯ НА ЛЕВСКИ И В КИПЪР

Ралица Благовестова, кореспондент
на в. **ПРЕЛОМ** в Кипър

С благотворителни инициативи и лични вноски нашите сънародници в Кипър събраха 6000 евро за барелеф на Апостола на свободата в Никозия. С това голямата мечта за паметник на Левски в кипърската столица стана реалност.

Набирането на средства започна точно на 19 февруари миналата година като съвместна инициатива на българската общност и посолството ни в Кипър. В кампанията се включиха и кипърски граждани, учили в България, бизнесмени с делови контакти в страната ни, приятели. Средствата се набираха от благотворителни

инициативи и лични вноски. Най-активни в дарителството бяха седемте български училища в Кипър. Сред големите прояви бе и благотворителният концерт на Силвия Кацарова и Васил Найденов, организиран от българската мисия в Кипър, който се проведе на 3 март 2011 г. На него присъстваха лично президентът на Кипър, посланиците на Русия, Украйна, Белгия, Чехия, Индия и др., които също бяха приобщени към инициативата.

Набраната сума от 6000 евро бе преведена по специална сметка на Фондация „Васил Левски“.

Барелефът на Апостола вече е изработен и предстои монтирането му върху стената на сградата на българската дипломатическа мисия в Никозия.

Българският посланик Веселин Вълчев оцени инициативата като една от най-важните дейности

на българската общност и посолство ни в Кипър. Според него тя е допринесла както за почитане на делото на Левски, така и за поддържане на патриотичния дух и националните ценности, за популяризиране на българската история.

ПРЕД ПАМЕТНИКА НА АПОСТОЛА

Снежана Бесарабова

И отново е 19 февруари. Слънцето с предпролетни лъчи огрява паметника на Левски, единственият в световната история революционер, кръстен Апостола. Ореолът му е невидим, но осезаем – на този най-тачен и свещен символ на бляна за свобода, безсмъртието на когото изписа икона – наречена Икона на Свободата. И как няма да е толкова властен в душевността на българите,

когато изрече: „Ако изпечеля, печеля за цял народ, ако изгубя – губя само мене си“. А стичащото се множество пред паметника бе неизброимо. Като че с всяка година все повече народ... майки с деца, с колички смирено обикаляха в кръг около него и поднасяха пред свидния лик цвете.

Какъв копнеж, какъв стремеж ни тласка към неговия образ, вечно жив? Каква магия е той и какъв

завет ни остави? Ако Левски би дошъл отново сред нас, не би ли тръгнал да подбужда за нови битки? Защото робството отмина, но друга несвобода ни гнети – вътре в нас, в скептицизма да не виждаме светлината, в смута да бъдем жертвени и всеотдайни. Защото делото му, на което посвети живота си, за „свободна и чиста република“ остана недоосъществено. Неговият устрем бе прекъснат,

и макар борбата на хилядите му последователи да доведе до Освобождение, свободата още я няма...

Ето за какво се сещаме на 19 февруари, ето какво дължим на Левски. И на Деня на прошката смирено искаме от него прошка, с безмълвно обещание, че достойното му дело трябва да намери продължение... не с кръв, не с меч вече, но със силата на неговата святост.

15 ГОДИНИ ОТ КОНЧИНАТА НА ПЪРВИЯ ПРЕДСЕДАТЕЛ НА БДФ ВАСИЛ ЗЛАТАРОВ**Легионът на мъртвите иска отчет от легиона на живите, останали тук! Какво всеки от нас прави в днешния ден за бъдещето на България!**

Васил Иванов Златаров е роден на 20 февруари 1921 г. в Ямбол в семейството на общественици. Баща му е бил народен представител в 24-то Обикновено Народно събрание (ОНС), а дядо му – помощник-кмет на Ямбол през 1911 г. Завършва първоначалното си, основното, гимназиалното и дори висшето си образование по право (на 5 август 1944 г.) все в Ямбол, където тогава е евакуиран Юридическият факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. В антикомунистическата борба Васил Златаров се включва още като ученик в гимназията. Девети септември 1944 г. го заварва член на младежкото ръководство на СБНЛ и последен избран председател на студентите при Софийския университет. На тази дата е задържан, след 3 дни е освободен, но на 15 септември е задържан отново в околийското управление на Ямбол. Освободен е на 11 април 1945 г., без да е съден, но става свидетел на всичко, свързано с т. нар. „Народен

съд“, включително „безследните изчезвания“ в Ямбол. На 27 февруари 1948 г. като съдебен кандидат в Софийския областен съд и кандидат-доктор по административно право е задържан и е осъден на смърт на 6 август 1948 г. по чл. 1 от ЗЗНВ (Закона за защита на народната власт), като седми обвиняем в процеса от 68 души, 13 от които осъдени на смърт.

Смъртен е 816 дни, от които 498 с потвърдена смъртна присъда. В затвора е 15 години (без 57 дни), от които 6 години и 8 месеца на специални режими с 244 дни карцер и 3 години и 9 месеца е сам в килия.

След 1966 г. работи ниско квалифициран труд като нощен пазач, асфалтаджия, фаянсджия, паркетчия и пр. По-късно започва да превежда научно-техническа литература от немски, английски и руски език.

През 1976 г. е опериран от рак на щитовидната жлеза, но въпреки това властите го осъждат отново на 4,5 години лишаване от свобода по чл. 108, 109 и 110 от Наказателния

кодекс („за проповядване на фашистка или друга антидемократична идеология, или за насилствено изменение на установения обществен и държавен строй“), които изтърпява докрай.

Непосредствено след 10 ноември 1989 г. Васил Златаров започва обиколка за възстановяване на организацията на СБНЛ. На 13 януари 1990 г. участва в учредяването на политическа партия Български демократически форум. Той е първият неин председател, като на този пост е преизбиран 4 пъти с пълно единодушие.

Избран е за народен представител в 36-то и 37-то ОНС. Работата му в тях е свързана с общонационални въпроси като опазването на българското съзнание на българомохамеданите, разсекретяването на досиетата, премахването на митническия и паспортен контрол между Македония и България, както и с редица законопроекти и решения, като напр. **Законопроекта за националното помирение.**

Участва в разобличаването на правителството на Любен Беров и опита на Димитър Луджев да състави правителство и да удължи излишно мандата на 36-то ОНС.

Васил Златаров почива на 27 февруари 1997 г.

„Има личности, които сами по себе си са история на дадена епоха. Васил Златаров е един от тях – личност с изключителна култура, с определена идеология и национална отговорност, свързан с историческата доблест на народа ни да страда за род и родина, да се жертва за потъпканата свобода. Ние се покланяме пред мъжеството на този човек и политик“, се казва в прощалното слово на Централното ръководство на БДФ.

За т.нар. „помаци“

„Бях председател на комисията, която трябваше да уточни дали е прилагано насилие под каквато и да е форма върху националността в Сатовча, Якоруда и Гоце Делчев. Това ни срещна с всички проблеми по течението на р. Места, много от тях аналогични с тези в Родопите. Хора, които не знаят нито дума турски, твърдяха, че той им е майчиният език, а в къщи и навсякъде говореха на български. Единственото им обяснение беше, че видите ли, през 1913 г., когато дошли тук българите (?!), в резултата на „заплахи и насилия“, „забравили“ езика си. В същото време в съседни села говореха наистина на турски, защото последните са населени с турци, родени и израснали на българска земя. (...) Многократно съм казвал и ще повтарям – трябва да водим добре обмислена национална политика, която да защитава интересите на българомохамеданите и да ги приобщи към нашия народ. У нас много погрешно се гледа на национализма.“

в. „Отзвук“, 1994 г.

За разсекретяването на досиетата:

„Трудно е нашето време. И затова причина е не толкова икономическият хаос, колкото моралният хаос, в който е подхвърлено то. Защото като превръщаме в държавна тайна гражданската подлост от една страна, ние превръщаме в държавна тайна и гражданската почтеност. Дотогава, докато не разберем кой кой е, нормален обществено-политически живот у нас няма да има.“

в. „Прелом“, 1992 г.

За пътя на БДФ

„... Ние ще спечелим нашия народ с нашата социална програма, с нашата политическа последователност, с нашата морална чистота и най-вече с нашата твърдост и решителност, с нашата огнена любов към свободата... В заключение можем да кажем, че си имаме добра и неповторима в нашите условия партия. В непрогледния мрак на продължилата 45 години непрогледна политическа нощ над нашата Родина ние бяхме от малкото свежички в мрака, сочещи изхода и даващи надежда. Ние сме историческа партия, защото от 65 години насам присъстваме в политическия живот на страната при всички обстоятелства, с цената на всички жертви, и то без да се основните проблеми на нашето време – заблудението на века, националните проблеми и демокрацията, на която точно ние трябва да учим хора, които твърдят, че са демократи и не подозират, че всъщност не са такива, и защото ние изстрадахме ценностите на демокрацията, като запазиме своята интелектуална и морална автономия при аномалните обстоятелства, които за някои са оправдание за тяхния конформизъм. Но България ще бъде спасена не от конформисти, а от съзнателни и опитни борци.

... Всъщност нашата задача може да се сравни с тази на прабългарите, на Аспарух и неговите наследници, както веднъж я обясни радио Лондон. „Това е рядък случай в историята как малка група от хора, благодарение на своята организация и бърза комуникация чрез коня, успява да се наложи и да организира славянското море.“ И сега ние, от БДФ, както прабългарите трябва да бъдем в основата на една по-съвършена организация на съвременното българско общество. Да се въодушевим от този пример на нашите предци. Винаги, особено в трудни времена, ще победи този, който е по-добре организиран. Ние сме способни и длъжни да направим това.“

Из реч на председателя Васил Златаров на Втория Конгрес на БДФ, 1993 г.

ЗАКОН ЗА НАЦИОНАЛНО ПОМИРЕНИЕ /ПРОЕКТ/

Чл. 1. В следващото преброяване на населението на България се установява броят на загиналите по политически причини по години от края на Първата световна война насам.

Чл. 2. Резултатите от преброяването се обнародват без никакъв коментар за поука на поколенията.

Чл. 3. Всички досиета на българските граждани стават обществено достояние, без да се търси отговорност по политически причини.

Чл. 4. Всички досиета на българските граждани се помещават систематизирани в специална за целта сграда и всеки български гражданин може да има достъп до тях.

Чл. 5. Всеки, който укрива или унищожава досиета или изнудва въз основа на такива, се наказва с лишаване от свобода не по-малко от 10 години и

глоба не по-малко от 100 хил. лв.

Чл. 6. (Вариант 1) На всички паметници, издигнати след 9 септември 1944 г. насам по политически причини, се поставят съответни обяснителни бележки. Срещу всеки такъв паметник се издига и паметник на загиналите в съответния район по политически причини след 9 септември 1944 г. с надпис: „Убити от тези, които издигнаха насрещния паметник. Издигнат от онези, които никога не убиха и нямат намерение никога да убиват.“

(Вариант 2) Демонтират се всички паметници, издигнати по политически причини след 9 септември 1944 г. Същите могат да бъдат предавани на желаещи да ги съхраняват.

МОТИВИ

С броя на жертвите на политическите борби у нас винаги се е спекулирало и е крайно време той да бъде установен безпристрастно веднъж завинаги. Макар че за жертвите преди 9 септември 1944 г. има богата документация, не е зле да бъдат установени още веднъж, още повече че данните са главно за едната страна. Според специалисти статистици това е напълно възможно.

В древна Гърция често е имало граждански войни. Хората са се борили един против друг, сражавали се и накрая се помирявали. Не уважавали обаче неутралните. С отварянето на досиетата значителен брой хора у нас наистина ще бъдат морално наказани, но всеки трябва да носи поне моралните последици на своето гражданско поведение. Това е единственият начин да се направи по-нормален политическият живот у нас и се внесе морално успокоение в отношенията

между българските граждани. Не бих се учудил, ако доносниците създадат и своя политическа партия, защото това са „умни“ и арогантни хора, а и не са малко. Основният смисъл на всичко това е да се сложи край на опитите за направляване на политическия живот у нас чрез подставени лица. Паметници следва да се издигат само след общонародно признание, и то със средствата на самите български граждани, а не да се самоувековечаваме със средства от държавния бюджет. Не е зле да съхраним по исторически причини всички паметници при горепосочените условия, особено такива с художествена стойност. Но ако не се постигне съгласие, по-добре е да ги няма, отколкото да бъдат ненужен спомен на една отминала мрачна епоха. Без злоба и омраза да пристъпим към действително национално помирение. Но преди да затворим страницата на миналото, нека първо внимателно да я прочетем.

ЩЕ ПРОМЕНИ ЛИ ДПС ПОЗИЦИЯТА СИ СПРЯМО НАТО

Антон Луков

Изпращането на български военен контингент в състава на многонационалните сили в Ирак стана след решение на Народното събрание от 29 май 2003 г. То предвиждаше участие на България в четвъртата фаза на операцията в Ирак – „Стабилизирание и възстановяване“.

Спомняте ли си кой управляваше България тогава?

Царят! И ДПС!

Тоест, решението за подкрепа на операцията на НАТО в Афганистан е взето

и с активната подкрепа и на ДПС. Преди това, през 90-те години, ДПС беше един от най-твърдите поддръжници на НАТО по време на кризата в Югославия.

Наближава денят, когато на Ахмед Доган ще му се наложи отново да заяви позиция. Кризата с ядрените претенции на Иран чука на вратата. Всъщност, цяло чудо е, че към днешна дата никой не е притиснал Доган с въпрос по темата. Което пък говори за „нивото“ на неговите опоненти. Защото за Доган и за ДПС като цяло, моментът е особено

неподходящ за отговори.

Официалната позиция на Анкара относно военни действия на НАТО и Израел срещу Иран е отрицателна. Ердоган оставя впечатление, че не блъфира. И че няма да промени позицията си по проблема.

А България е член на НАТО.

Въпросът вече е до колко ДПС е българска партия? И била ли е някога такава?

Поради което на Ахмед Доган му предстои особено неприятна разходка по острието на бръснача.

Формално погледнато,

иранската криза все още не касае пряко страната ни, но... какво ли правеше г-жа Клинтън в София?

Очертава се глобална политическа интрига, заради която много стриктно ще бъдат броени врагове и приятели.

На практика за Ахмед Доган няма верен ход.

Подкрепата за НАТО ще бъде тълкувана като предателство спрямо ислямски Иран и политиката на Ердоган!

А подкрепата за Иран е предателство спрямо България и НАТО!

СКАНДАЛ СЛЕД СКАНДАЛ

Първанов е опростил над 2 млн. лв. на длъжници

По справка от сайта на президентството, опростените държавни вземания от Първанов за миналата година са 599 591,83 лв. През годините тази сума е съответно:

- за 2010 г. – 94 154, 96 лв.
- за 2009 г. – 202 368 лв.
- за 2008 г. – 124 408 лв.
- за 2007 г. – 305 939 лв.
- за 2006 г. – 133 096 лв.
- за 2005 г. – 103 359 лв.
- за 2004 г. – 141 096 лв.

За периода 2002-2003 г. сумата е около 500 000 лв., по уверения на президентската администрация. Сумарно това е около 2,2 млн. лв.

Наистина, съгласно член 98 (т. 8-10) от Конституцията ни, в правомощията на президента

влизат: награждаването с ордени и медали, даването и отнемането на българско гражданство, предоставянето на убежище, правото на помилване, опрощаването на несъбираеми държавни вземания.

Всички сме свидетели как през годините се раздаваха на килограм ордени и медали от държавния глава до пълното им обезстойностяване. Напълно скрити за обществото са били обаче останалите от изброените дейности. Някои от тях са прехвърлени на вицето Марин, в съответствие с чл. 104 на Конституцията, но без за това да има подписан Указ през втория мандат на

президентската двойка. За скандалните помилвания на Марин, в „Прелом“ подготви отделен материал, но факт е, че

ниито един президентски указ не е намерен и относно това на кого и какви суми са опрощавани като държавни вземания през годините.

Междувременно, в разгара на скандала, парламентът създаде анкетна комисия, която да разследва дейността на президентството през двата мандата на Първанов и Марин. Гласувана с мнозинството на ГЕРБ, най-неочаквано тя срещна законен отпор

не от кого да е, а лично от президента

Плевнелиев: „Не може да има парламентарен контрол върху действията на президентската институция“,

категоричен бе той и уточни, че това е в нарушение на Конституцията. По закон президентската институция се контролира от Конституционния съд. Преди дни обаче стана ясно, че Висшият административен съд няма да сезира Конституционния съд по казуса Марин. Сега всичко е в ръцете на Плевнелиев и неговите юристи. / **ПРЕЛОМ**

СЪЩИ ДИОГЕНОВЦИ

Тома Христов

След поредица спекулации за своеволия на полицаи и грубо отношение към гражданите, в опит да докаже, че „няма сестра“, Цецо Цветанов и Министерството му се обърнаха най-накрая към науката. И биде иновация, и тя засия като новина. Полицаяте ще ходят с камери на каските си! Така, от висотата на ръста си, всеки полицай ще заснема всичко в периметър, за да няма после оплаквания. Тук новината свършва, но ние,

техничарите, продължаваме да разсъждаваме.

Ами ако полицейската акция е по тъмно? Дали е предвидено до камерката да се сложи по едно малко фенерче? Ама без да я заслепява – тук е тънкоостта на работата! Или се предвижда полицай-осветител? Иначе каско-фенер си имат миньорите – вероятно лесно и евтино ще се модифицира до каско-фенеро-камера.

Отделно е батерията. Сега доста се пише, че са

взривоопасни... При високи температури и удар. А в бой с престъпници – някак притеснително е с батерия на главата, пък дори и под каската.

От друга страна си мисля – значи под каската слагаме камера, фенер и батерии за фенера и камерата... Направо не знам... Или каската ще трябва да е голяма, или главата – малка. Значи, не ме разбирайте погрешно! Разсъждавам чисто логически – със сигурност не мисля, че

е възможно второто! Но пък с голяма каска, полицаят не става ли прекалено видим? А и със светнат фенер на нея? И с мигаща камера, в режим „записвам“. Идеалното прикритие. Спор няма.

Едно време Диоген е вървял така – посред бял ден с фенер (само с фенер, защото е нямало камери още!) и е търсел безуспешно човека. А днешните Диогеновци – с камери търсят престъпника. Дано те пък да го намерят!?

Допълнение и поправки ПРЕЛОМ бр. 2/2012

Към статията „Почит към жертвите на комунистическия режим“ от бр. No2/2012 г. на в. „Прелом“, редакцията на вестника прави следното допълнение и поправки:

В центъра на гр. Пловдив също е издигнат паметник на жертвите на комунизма. Той е построен с дейното участие на БДФ от инициативен комитет: Димитър Радев, Атанас Динчев, Ангел Костов, Атанас Узунов, Петър Тосев, д-р Иван Чомаков, арх. Емилия Божкова.

На паметната му плоча стои следният надпис за поколенията:

СВИДЕТЕЛЯТ

В памет на жертвите на комунистическия терор след 09.09.1944 г. Нека споменът за невинно пролятата кръв и изживяни терзания да гори в сърцата ни с жарка синовна обич към избитите 1024 души в Пловдив и областта.

Редакцията на в. „Прелом“ се извинява на своите читатели за направените в миналия брой No2/2012 г. грешки:

- На с. 4, 3-та колонка долу „родните“, следва да се чете „лобните“.

- На с. 4, 2-ра колонка горе „д-р Георги Белчев“, следва да се чете „д-р Георги Велчев“

Защо Ангел Марин пусна десетки престъпници от затвора? Той помилва над 150 убийци, наркодилъри, извършители на грабежи

Снежа Стефанова

В края на януари общественото мнение бе възбудено от разкритията за дейността на вицепрезидента Ангел Марин по помилванията на затворници. Стана ясно, че за десетте си години на Дондуков той е помилвал 533 престъпници, над 150 от тях убийци и наркотрафиканти, както и осъдени за грабежи и други тежки престъпления. Голяма част от помилваните, сред тях и убийци, не са излежали и половината от присъдите си.

Всичко това се разкри по повод дело, образувано по искане на руския мафиот Константин Циганов да бъде признато отмененото му българско гражданство от страна на Ангел Марин. Сега руснакът обжалва решението на Марин в съда и има шансове да успее заради липсата на президентски указ (по време на втория му мандат), с който той дава правомощия на вицепрезидента да признава българско гражданство, както и да помилва осъдени на затвор. Върховният административен съд се готви да сезира Конституционния съд заради липсата на такъв указ.

Отзвукът

Реакциите в обществеността и медиите не се забавиха. „Помилванията на президента се оказаха от скандални по-скандални“, съобщи в. „Сега“. „Орден за помилване на убийци. Една мощна бригада от убийци на свобода е сериозен ресурс, с който кукловодите могат да клатят държавността“, коментира в. „Монитор“ (имайки предвид връчения на Марин най-висш орден на страната „Стара планина“ от експрезидента Първанов). Конституционалистите проф. Георги Близнашки и проф. Александър Джеров коментират, че е било необходимо да бъде издаден нов указ за втория мандат на Първанов и Марин. Близнашки смята, че тази криза е преди всичко политическа и обръща внимание на обстоятелството, че остават скрити юристите, посъветвали Първанов да не издава втори указ. „През 2005 г. президентът остава същият, но има съвсем ново избиране на държавен глава. Затова случилото се е сериозен пропуск на юристите на Първанов“, отбеляза проф. Александър Джеров пред БНР.

Плевнелиев и Попова

Тъй като Първанов, Марин и юридическите им съветници са категорични, че издаването на нов указ е било ненужно, Росен Плевнелиев призова да се изчака решението на Върховния

административен съд по този казус. Той припомни, че помилванията не са инициирани от президентската институция (т.е. те не са еднолични решения на вицепрезидента Марин) а от Министерството на правосъдието. Плевнелиев заяви още, че е невъзможно да се гледа назад във времето: „Юристите са на мнение, че каквото е направено, е направено и е юридически обосновано.“

Маргарита Попова бе сред първите, които предупредиха за липсата на указ на Първанов, който да дава право на Марин да изпълнява неговите правомощия за помилване и даване на българско гражданство. Като бивш министър на правосъдието (от 27 юли 2009 г., в правителството на ГЕРБ), тя сметна за грешка неиздаването на указ от президента във втория му мандат и допълни, че помилванията дават основание за намеци за корупция. Въпреки това раздухането на случая за нея е излишно.

Бившият вицепрезидент

Вицето на Първанов видя причина за общественото възмущение от неговите действия в многото неудовлетворени от него „молби и ходатайства“. При Марин идвали политици, бизнесмени, служещи, работници, селяни с искане да бъде помилван

техен близък. „Аз нося цялата отговорност за помилванията. Затова заявявам, че нямам никакви притеснения от каквито и да било проверки“, каза пред в. „24 часа“ Марин. Убийците, които бил пуснал по-рано, били болни или умиращи. Той се обяви за публичност и откритост на помилванията от началото на съществуването на институцията досега.

В своя защита в предаването „Станция Нова“ по Нова телевизия генералът извади още аргументи: „От помилваните 533 престъпници само 93 са освободени от затвора, тъй като са били накрая на изтърпяване на наказанието, оставали са им 6 месеца или година – година и половина. На всички останали 440 души само им е намален остатъкът от наказанието.“

На въпрос дали действително Яне Янев го е молил за безпринципно помилване, Марин посочи деня и часа на обаждането с искане за среща от лидера на РЗС, както и деня в който го е приел в президентството. „Говорихме за ходатайство“, каза бившият вицепрезидент.

Яне Янев

Той отрече казаното от Марин и обяви, че по никакъв повод не е ходил на срещи с Марин и Първанов. Той смята още, че президентската институция е работила без правила и по

темата с опрощаването на дълговете, като на едни са опрощавани дължимите суми пред НАП и НОИ, а на други – не.

И още...

Освен че са пуснати на свобода толкова престъпници, които могат да послужат за лост на една загубила властта партия, скандалът с неиздадения указ на Марин навежда и на други мисли. Например това, че по този начин Първанов си измива ръцете за извършени „законно“ престъпления с подписа на друг, който в безумен стремеж да трупа „активи“, се нагърбва с отговорността за помилванията. Най-сетне невзрачната фигура на бившия вицепрезидент е намерила геройство, което да осмисли неговото десетгодишно престояване на поста. Най-сетне той се е добрал до „славата“ на мъченик, смилявал се, по християнски, над бедните осъдени. А и поводът да отиде на обществено осъждане блести със своята жертвеност – след като е спрял един опасен за обществото ни мафиот (руснакът Циганов) да получи българско гражданство. Само че цената за това са близо сто наши родни пандизчии, пуснати на воля отново да вършат своите престъпления, и стотици други помилвани и чакащи скорошно освобождаване от затворите.

Списък с част от помилванията

Законът за защита на личните данни не позволява да бъдат огласени имената на затворниците

От 26 помилвани в затвора в Бобов дол, 16 са били осъдени за убийство, при това много от тях с присъди от по 20 години затвор. Така през 2005 г., помилван частично след указ на Ангел Марин, е Г.И.Ш, осъден на 20 години затвор за убийство. Помилван е, след като е излежал зад решетките по-малко от половината от присъдата си.

Смушаващ е указът на вицепрезидента за частично помилване на И.И.Х. През 1999 г. той е осъден на 18 години затвор за убийство. През април 2007 г. Ангел Марин подписва указ за частичното му помилване. Явно обаче по това време срещу него има и дело за кражба, защото само 7 месеца след като

вицепрезидентът го помилва, влиза в сила и присъдата му за това, с което доказва, че милостта на вицепрезидента явно не е правилна.

И.С.Д. пък е осъден от гръцки съд. През 2003 г. Апелативният съд в Солун го осъжда за разпространение на наркотици и нелегален трафик през границата на 9 години затвор. Софийски градски съд у нас приема да изпълни това решение и присъдата влиза в сила на 28 март 2007 г. Само година по-късно обаче вицепрезидентът подписва указа, с който той също е помилван.

Най-много от помилваните, осъдени за най-тежкото

наказание престъпление – убийство, има в затвора в Белене. Там са помилвани 36 престъпници, 23 от тях с присъди за убийство. М.А.Б е осъден на 20 години затвор за това, че е отнел живот през 2000 г., но помилван от Ангел Марин само 7 години, след като тази присъда влиза в сила.

Н.М.П е осъден на 20 години затвор. Присъдата му влиза в сила на 10.01.2010 г., указът, с който е частично помилван е под номер 121/02.11.2010 г. – само 10 месеца, след като присъдата влиза в сила. За изнудване през 2000 г. Т.Т.Т. е осъден на 16 години затвор, след по-малко от 8 години зад решетките той е частично помилван.

Три са осъдените убийци, които вицепрезидентът помилвал и в затвора в Плевен. Техните присъди преди частичното помилване са от по 20 години и 17,5 години. Шестима от общо 13-те помилвани от Плевен пък са лежали в затвора за кражба, която представлява опасен рецидив.

От затвора в Сливен повече от половината от помилваните са осъдени убийци. 17 са затворниците, на които съдът е отредил между 10 и 18 години, но са помилвани от Ангел Марин. Така например Ю.С.А е помилван частично през 2004 г. Тя е осъдена на

ЦЕНИТЕ НА ЛЕКАРСТВОТА

По повод спекулативно високите цени на лекарствата в България, здравният министър Стефан Константинов коментира, че от октомври 2011 г. са изпратени 63 покани за отстъпки в цените на 188 медикамента. Договорка е постигната само с 8 фирми за 19 продукта. Това са лекарства срещу рак на гърдата и простатата, за диабет, кучешка тения, астма, хепатит, болест на Паркинсон. Въпреки малкия им брой, Здравната каса ще спести 2 878 022 лв. за една година.

По закон от 1673 лекарства, които Касата заплаща, може да договаря отстъпка само за 188 бр., които са изцяло поети от нея и нямат аналози. Така триумфът на монополистите на пазара е пълен. „Свалим ли цените, можем да останем

и без лекарства”, заяви Константинов. Само ден по-късно, под натиска на премиера Бойко Борисов, се отрече от думите си и каза, че „при наличие на политическата воля скъпите лекарства могат да паднат с 50%”. Здравната комисия на Парламента даде двуседмичен срок на министъра да предложи варианти за намаляване цените на медикаментите. Предстои и нарочна среща на министъра с производители и вносители на лекарства. Те, от своя страна, поискаха намаляване на ДДС за продуктите им. А Комисията за защита на конкуренцията започна „предварително проучване” има ли монополно положение за фирмите „Софарма” и „Софарма Трейдинг” през последните 5

години. Няколко дни след това същите проявиха изненадваща

склонност да преговарят за цените на продуктите си.

ЧЕЛЕН ОПИТ ОТ БЕЛГИЯ

От 1 април 2012 г., но не на шега, в Белгия влиза разпоредба, съгласно която фармацевтите ще бъдат задължени да предлагат на пациентите най-евтините антибиотични и антимиотични препарати, с които разполагат. По този начин тяхната Здравна каса ще спестява над 176 м лн. евро годишно. В Белгия тя поема над половината от цената на лекарствата за здравно осигурените пациенти. Освен това в страната има диференциран ДДС и за лекарствата той е едва 6%.

Съгласно промяната всеки аптекар ще трябва да прецени

и да предложи на клиентите си най-евтиния медикамент от дадена група. Знае се, че лекарства със сходен химичен състав имат голяма разлика в цените си според марката и производителя си. В случаите, в които се налага закупуване на по-скъпото от дадена група лекарство, лекарите ще издават нарочна рецепта с името на препаратите. В противен случай, рецептите ще указват само групата от даден вид медикаменти.

В Белгия, както и в България, основната част от лекарствата се продават с рецепта.

ПРЕЛОМ

ЗА БОНУСИТЕ И РИБАТА

Тома Христов

Премиерът Борисов очевидно не се притеснява да прави кадрови промени, дори на най-високите етажи в изпълнителната власт. Нещо, за което публично бе предупредил съпартийците си още преди изборите. Тази негова строга последователност всява респект у министрите, на които не им остава нищо друго, освен да козируват. Но дисциплина си трябва. Малко да се изпусне контролът и ето какво става – бонусни скандали. Кой да предположи, че при наличието на приет през 2010 г. от ГЕРБ нарочен закон за допълнителните

възнаграждения от участия в бордове, зам.-министри, членове на политическия кабинет и т.н. ще си намерят начин и пак ще си отпуснат бонуси. При това – сами на себе си. И не само, но и нагло ще обясняват на целокупния ни изстрадал в беднотия народ, че имат право. Явно Борисов все пак е видял резила на доводите им по телевизиите, защото още на следващия ден им поиска оставките. Но разразилата се буря не подмина и останалите. Притиснати до стената от обстрела на БСП, в опит да се защитят, ГЕРБ извадиха данни за бонусите на Тройната коалиция. Да,

наистина, 12-те хил. лв. и дори 73-те хил.лв. за 2011 г. на светкавично уволнените д-р Нешева и Николова са нищо спрямо масово получаваните шестцифрени бонуси от кабинета на Тройната коалиция. Само за 2007 г. те са били над 700 000 лв.! И все пак!

Въпросът е принципен. Размерът няма значение!

„Мисля, че тук, в този кабинет, ясно и точно казах, че длъжностните лица министър, заместник-министър началник на политически кабинет, областни управители, заместник областни управители в условията на криза няма да

взимат допълнителни пари. Едни ги наричат бонуси, други – ДМС, трети – от участие в бордове и т.н.”, категоричен бе Борисов на заседание на Министерски съвет в сряда, 29.2.2012 г., и даде срок от 2 дни да се върнат. В противен случай следват уволнения. И никак не се шегуваше. (За радост дори на върлите си отрицатели.)

Защото рибата се вмирихва от главата.

Друг е въпросът, дали главата знае какво става с опашката. Защото от доста време се разнася смрад и оттам. Но дано примерът на премиера е заразителен.

Списък с част от помилванията

5 ➔ 15 години затвор за убийство на „баща или на майка, както и на рожден син или на рождена дъщеря”. Присъдата влязла в сила едва 4 години по-рано, на 27.04.2000 г. За убийство при това „по начин или със средства, опасни за живота на мнозина, по особено мъчителен начин за убития или с особена жестокост” е осъдена през 1998 г. и Р.Д.Д. Тя е помилвана частично с указ 6 години след това, макар да е отсъдена присъда от 15 години затвор. По същия текст от закона на 10 години затвор е осъдена и Н.Р.Т. Присъдата ѝ влиза в сила през 2007 г., помилвана е частично обаче само 2 години по-късно, през 2009 г. За умишлено умъртвяване е осъдена и Л.А.И., присъдата влиза в сила през 2005 г., но само 2 години по-късно е помилвана частично от вицепрезидента.

Сред помилваните частично за убийство има жени с присъди от по 15 години затвор, след

като излежали само 4 от тях. Трима от петимата помилвани във Враца са с присъда убийство, двама за кражби и грабежи. Последният помилван от този затвор е през 2010 г. и изпратен за изпълнение на сегашния вицепрезидент, а тогава правосъден министър е Маргарита Попова. Частично помилван, само година и половина, след като присъдата му влиза в сила, пък е и С.П.Б. През 2007 г. той е осъден на 12,5 години затвор. Указът, подписан за него от вицепрезидента, е с дата 26.11.2008 г. Общо 15 са помилваните в този затвор от вицепрезидента, трима от тях убийци.

Трудно обясним парадокс е и фактът, че половин година преди да влезе в сила присъдата на Н.А.А., вицепрезидентът вече го е помилвал. Той трябва да лежи в затвора 5 годни за разпространение на наркотици, присъдата му влиза в сила на 15.07.2008 г., указът за помилването му обаче е издаден

половин година преди това – на 31.01.2008 г. Така остава неясно лежал ли е или не Н.А.А. в затвора в Пловдив. От там са помилвани 26 затворници, трима от тях осъдени за убийство. К.И.Т има влязла в сила присъда от 20 години за убийство от март 2001 г. През декември 2005 г. обаче вицепрезидентът го помилва частично, след като осъдения убиец лежи само 4 години зад решетките.

Най-много са помилваните от затвора в Стара Загора – 94. Повече от половината от тях са осъдени за убийство. Ж.П.И например е осъден на 24 години затвор по няколко престъпления от кражба през незаконна банкова дейност и притежание на взривни вещества.

Само 5 месеца след влизане в сила на 11-годишната присъда за наркотици на И.С.С, той е частично помилван с указ на вицепрезидента. И.С.С е един от 46-те помилвани престъпници от Ангел Марин, които излежавали присъда в затвора във Варна.

Абсолютно същата е и волята на вицепрезидента за друг затворник от Варна, А.В.А. Той има влязла в сила 10-годишна присъда за убийство, но е частично помилван 5 месеца след това с указ на вицепрезидента с номер 82/2004 г.

От затвора в Ловеч има 37 помилвани, 16 от тях с присъди за убийство. Близо половината от помилваните в Софийския централен затвор, 65 души, също са стигнали до там, защото са убили. Ангел Марин е помилвал частично дори и Д.С.Т., осъден на 119 години затвор за това престъпление. Присъдата му влиза в сила през 1995 г., но помилван частично 10 години по-късно, през 2005 г.

Вицепрезидентът намерил милост и за И.Д.Е., осъден на 30 години затвор през 93 година. Помилван е през 2008 г. Помилваните престъпници от затвора в Бургас пък са 39.

Източник: БГНЕС

ВИТОША CASH & CARRY

Набързо предложените поправки в Закона за горите създават впечатление за открит лобизъм в полза на частни корпоративни интереси и са в ущърб на обществото ни!

Даниел Панчев

В самия край на изминалата година Министерският съвет на свое редовно заседание прие Закон за изменение и допълнение на Закона за горите (ЗГ). Видимото бързано създаде трайно впечатление, че промените се правят в полза на определени корпоративни интереси. На два пъти върховният орган на изпълнителната власт погази законите на страната. Съгласно чл. 26, ал. 2 от Закона за нормативните актове „Преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта“. Т.е. законодателят е предвидил минимум 14-дневен срок за консултация със заинтересованите страни. Този срок не е спазен! Промените са публикувани за обществени консултации на сайта на Правителството на 21 декември, с изричното пояснение, че до 30 декември тече срокът за мнения, становища и обсъждания от обществени организации, специалисти и граждани.

Най-неочаквано обаче и този срок не е спазен и на 28 декември 2011 г. промените са приети единодушно от кабинета!

Забележете, само за 6 дни, от които 3 са коледни празници. Какъв пример ни дава МС? Ако той не спазва законите на Република България, защо ние, гражданите и данъкоплатците, да ги спазваме?

Липсва всякаква прозрачност около подготовените промени. Начинът, по който са предложени и одобрени поправките в Закона за горите, издават гузност и опит те да се скрият от обществото. Тези действия на правителството много напомнят действията на Тройната коалиция и опитите още тогава да бъдат прокарани лобистки текстове в ЗГ, които да обслужват определени лица и свързани фирми. Тогава промените бяха спрени благодарение на острата обществена реакция.

Какво предвиждат промените в ЗГ?

С допълнената т. 5 (стъпки на съществуващи лифтове и влекае, които са обявени за търпими строежи по реда на Закона за устройство на територията – ЗУТ) към чл. 54 се открива възможността за строителство на ски писти и лифтове в българските гори, като – забележете! – това да става без промяна на предназначението на земята. Тоест тези земи ще се водят гори „на хартия“, но там реално ще има писти и лифтове.

Така на практика държавата доброволно се съгласява да загуби десетки милиони от неплатени такси за изключване на земята от горския фонд. Което в условия на тежка икономическа криза няма логично обяснение, освен „обслужването“ на крупни играчи, на които тези суми ще бъдат спестени. Впрочем българската държава за пореден път ще извади и ще дотира с няколко милиона провеждането на състезания за Световната купа в Банско, подпомагайки финансово същите тези „играчи“ – нещо, което се случва само в България, защото по света ски курортите финансират сами стартовете от Световните купи.

В допълнението на чл. 69 не е посочен за какъв срок ще се учредява правото на ползване, т.е. отваря се врата за учредяването на безсрочни вещ(ч)ни права за публична държавна собственост.

Друга промяна, определяна от мнозина като лобистка, е премахването на изискването за наличие на специално удостоверение за износ на необработена дървесина. С това отпада и доказването на законността по отношение на добива на суровината. По този начин се поощрява незаконния дърводобив и се улеснява износът на нелегална дървесина.

В преходните и заключителните разпоредби не е подминат и Законът за лова, в който се допълва чл. 54, ал. 1, с което „в зависимост от биологичното разнообразие на дивеча... министърът на земеделието и храните... със заповед може да променя сроковете за ловуване...“, т.е. да се удължава ловния сезон. Досега сроковете за лов на различните видове се определят

в приложение към закона.

Кой печели от промените?

Предложените промени облагодетелстват „Витоша ски“ АД, но така също и всички инвеститори в ски курорти в горските територии на Стара планина, Рила, Родопите и Пирин. Съвместно разследване на онлайн сайтовете „Е-вестник“ и „Бивол“ („Кой владее зимните курорти и кой печели от поправките в Закона за горите?“ от 5 януари 2012 г.) изкарва наяве истинските феодала на зимните ни курорти, които ще бъдат облагодетелствани от подготовените промени.

„Цеко Минев и Ивайло Мутафчиев, чрез своята Първа инвестиционна банка и чрез свързани с нея офшорни дружества, владеят ски курортите на Витоша и Банско. В офшорните дружества не се знае още кой е собственик.

Остатъци от Мултигруп на Илия Павлов чрез фирма, регистрирана във Вадуц, Лихтенщайн (зона, подобна на офшорна), и косвено същата Първа инвестиционна банка владеят Боровец.

Цветелина Бориславова владее Пампорово. Но „Пампорово“ АД има големи кредити от Инвестбанк на Петя Славова и Корпоративна търговска банка на Цветан Василев.

Христо Ковачки владее съоръженията на връх Мальовица.

„Главболгарстрой“ стои зад проекта за ски курорт под връх Ком в Стара планина.“

На практика тези „играчи“ се съюзяват помежду си, за да монополизират планините, като от години водят битка с всеки, който се опитва да им попречи – природозащитници, частни ски учители и др. И години наред правителства от различни партии се опитват да прокарат закони в тяхна подкрепа, обосновавайки ги като „помощ за ски туризма в България“, пренебрегвайки очевидните проблеми, които монополът може да създаде за туристите, както и за дребния и среден бизнес в планините. Така докато страните, от които черпим „светъл“ пример като Австрия и Швейцария, отдавна са се справили с проблема монопол на ски курортите, у нас тепърва ще търпим последиците от него.

Непазарно високи цени на ски картите

Също според „Е-вестник“ и „Бивол“ цените на ски картите по нашите зимни курорти са монополно, рекетъорски високи за българските условия, по-високи дори от някои западноевропейски зимни курорти. Боровец – 55 лв. за възрастен, 33 лв. за деца. Банско – 55 лв. за възрастни, 50–36 лв. за деца, ученици, студенти. Пампорово – 50 лв. възрастни, 30 лв. за деца. Цените за 6 дни за трите курорта са съответно 286, 311 и 264 лв. за възрастни.

Ненадејно спиране на всички лифтове на Витоша

„Витоша ски“ изненада цял свят, като на практика затвори Витоша за посещения – нещо, което нямаше да се случи, ако не притежаваха всички лифтове. Опит за унищожаване на частните ски училища – довел до редица дела и жалби срещу „Витоша ски“ заради невъзможно високи и нерегламентирани цени на картите за ски учители, наложени отново на принципа на монопола.

Загубите за държавния бюджет

Изчисления, направени от ПП „Зелените“ показват, че скандалното премахване на предназначението на горите ще спести на инвеститорите над 50 млн. лева за застрояването на не по-малко от 10 000 дка гори със ски писти и лифтове. В условията на икономическа криза това са много пари, които могат да отидат за образование, здравеопазване, инфраструктура, но ще бъдат спестени на няколко офшорни компании и свързаните с тях лица. Освен всичко останало това представлява схема за нерегламентирана държавна помощ, която е недопустима в Европейския съюз и може да доведе до нова наказателна процедура срещу България.

„В горите на хартия птици не пеят“, гласеше един от плакатите, издигнат по време на масовия протест в София наскоро. След като българската олигархия застрои Черноморието, идва ред и на планините. От всички нас зависи дали ще позволим да се случи същото и с природните ни паркове. Началото е дадено с

ISSN 0861-3516

ПРЕЛОМ

За контакти:
Бул. „Витоша“ 18
Тел.: (02) 983 61 81, 0878 499 259
e-mail: prelom@bdforum.bg

Редакционен съвет – ЦР на БДФ
Отговорен редактор: Снежана Бесарабова
Коректор: Бистра Иванова
Сътрудници: д-р Георги Велчев, Емилия Вълчева,
Йорданка Куюмджиева, Йордан Лисичков, Костадин Семерджиев

Фотограф: Михаела Драганова

Предпечатна подготовка и печат:
„АртГраф“ ЕООД

Банкова сметка:

ПроКредит Банк SWIFT/BIC: PRCBGBSF
IBAN: BG76 PRCB 9230 1036 1792 16

Написани на ръка материали не се приемат, не се обработват, не се редактират и не се връщат. Хонорари не се изплащат.

2012 ГОДИНА – АСТРОНОМИЧЕСКИ ХОРОСКОП

Уважаеми читатели, макар вече да е март, редакцията на в. „Прелом“ реши да направи един малко по-различен хороскоп на годината – астрономически. За целта поканихме един млад учен астроном, отдаден всецяло на своята професия, да отговори на иначе стандартните ни хороскопни въпроси. Янко Николов е физик, работи в Института по астрономия на БАН, дава дежурства в обсерваторията в „Рожен“ и в учебната обсерватория на СУ „Св. Климент Охридски“ в София. Влюбен е в професията си. Тази любов е нещото, което го сгръва при изключително студените нощи под разтворения купол на телескопа – лете и зиме. Тази любов му дава и власт да омагьосва възрастни и деца с разказите си за планетите, Слънцето и звездите. Но уверете се сами!

Празнуваме Нова година на 31 декември срещу 1 януари, но кога започва новата астрономическа година? А дали има и Космически Нови години?

Празнуването на тази дата е историческо наследство. Римските консули са встъпвали в длъжност на 1-ви април, с което се отбелязвали началото на Новата година. Но едно събитие – избухване на въстание в Иберия през 153 г. пр.Хр. – налага консулите да встъпят в длъжност предсрочно – на 1-ви януари. Оттогава остава и тази дата като начало на годината. Вие може да си изберете за начало на новата година който и да е ден, след който просто отбелязваме един период на завъртане на Земята около Слънцето от 365 дни. Ако се намирате на Марс или коя да е друга планета, продължителността на годината ще е различна.

Но да се върнем на Земята. С какво изпратихме старата 2011 г.? Изненада ли ни с нещо тя – приятно или неприятно?

От научна гледна точка се случиха интересни неща – беше открита първата извънслънчева планета, обикаляща около звездата си в зоната на обитаемост – там, където считаме, че може да възникне и еволюира живот. Освен това при един от експериментите в ЦЕРН се оказа, че скоростта на неутриното изпреварва тази на светлината.

След толкова много открития (на планета с течна вода, на условия за живот на Марс и т.н.) няма ли най-после да срещнем извънземни разумни форми на живот?

Едва ли човек може да прави прогнози за това. През последните години сме свидетели на бурно развитие на астрономията. До 1995 г. ние само гадаехме дали има планети около други звезди (т.нар. екзопланети), но сега знаем за стотици такива, включително системи с по няколко планети. В тяхното откриване и изследване участват активно и български астрономи.

Намирането на живот на

друга планета би разширило много нашето собствено разбиране за живота, но засега познаваме единствено живота на Земята. Бих задал следния въпрос: „Ако въпреки търсенето ни, не открием интелигентна форма на живот, това не ни ли прави повече отговорни към себе си и живота на Земята, който познаваме?“

Какви са Вашите прогнози за 2012 г., какво да очакваме за България и света?

От астрономична гледна точка очакваме интересни явления. Едно от тях е пасаж на Венера на 06.06.2012 г. Сутринта, при изгрев слънце, ще наблюдаваме как Венера преминава пред Слънцето. Следващото такова явление е чак през 2117 г. Сутринта на 15.07.2012 г. ще се наблюдава окултация (закриване) на Юпитер и неговите спътници от Луната. През годината има и два интересни метеорни потока – Персеиди на 12-ти август и Геминиди на 14-ти декември.

Какво ще е влиянието на звездите през новата 2012г.?

Бих цитирал Шекспир: „Вината не е в звездите, драги Бруте, а в нас самите“. Нека не приписваме на звездите вината за нашите неуспехи и да се осланяме повече на собствените си сили, ако искаме да постигнем нещо.

Астрономията е една от науките, които най-силно разпалват въображението на хората. Случвало се е деца покрай любопитството си

към Вселената да развият любознателността си към други науки и да решат да се реализират в тях. Това е един начин, при това много приятен, да накараме децата да учат с интерес. За възрастните докосването до звездите ги отдалечава малко от техните проблеми. Най-голямата награда за мен при лекциите ми е да видя усмивки по лицата на хората и да чуя техните въпроси.

В София все още няма място, където този интерес да се поддържа и развива. Опитваме се да популяризираме идеята за планетариум в София, но нещата у нас се случват бавно. През 1941 г. проф. Никола Бонев в едно свое писмо апелира за построяването на модерна обсерватория... Откриването ѝ се случва 40 години по-късно.

България има потенциал да развива астрономия и точни науки, имаме невероятни деца, които печелят медали от олимпиади – това е благодарение на таланта им, но и на факта, че има кой да ги научи. От 42 години в една местност близо до Ардино се провежда школа по астрономия за деца, където могат да се докоснат до звездите и учени, занимаващи се професионално с астрономия. Предаването на опит е много важно нещо и не може да си позволим лесно да го загубим.

Вашето пожелание към нашите читатели?

Пожелавам им много здраве и късмет, нека имат и повече вяра в себе си.

РУСИЯ С АМБИЦИИ ЗА ЛУНАТА?

След като изгуби от американците в надпреварата кой пръв да кацне на Луната, Русия ще търси реванш като лидер в усвояването на лунните ресурси

Федералната космическа агенция „Роскосмос“ вече обсъжда такива планове с европейски и американски партньори. Наскоро нейният шеф, Владимир Поповкин, повдигна завесата по този въпрос в интервю пред радио „Вести ФМ“, цитирано

от агенция „Новости“. „Русия планира до 2020 г. да започне изследване на Луната с два автоматични апарата – „Луна-Глоб“ и „Луна-Ресурс“, каза Поповкин. По думите му, в момента „Роскосмос“ разработва пилотирана

транспортна система, която ще бъде в състояние да лети до Луната. Плановите на Русия са да поведе НАСА и Европейската космическа агенция в изследването за полезни изкопаеми на Луната. Амбициите на страната са в по-далечно

бъдеще върху Земния спътник да бъде изградена база или станция около него. Учените смятат, че подобна перспектива вече не е фантастика, след като в полярните области на Луната бе открита вода.

А АРГО-КОНТАР

www.argo-contar.com

Компоненти за структурно окабеляване
Устройства за безжичен интернет
Камери за видеонаблюдение

София, бул. Братя Бъкстон, бл. 207А
тел.: (02) 9 555 100
e-mail: argo@argo-contar.com

ПРЕЛОМ онлайн

Уважаеми читатели,
С радост ви съобщаваме, че вестник **ПРЕЛОМ** има своя страница в интернет, с допълнителна версия и за мобилни телефони, и вече е достъпен по целия свят.
С помощта на новите технологии никой няма да бъде лишен от вестника, който събужда национална съвест, дава идеологическа култура и поднася отговорна политическа информация.

bdforum.bg/prelom